

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระวางตัวให้ดี

(เขาส่งข่าวมาจากอเมริกาว่าเห็นชัดเจนมาก) เทรอ ก็หลอดไฟเพิ่มอีกหลอดหนึ่ง แต่ก่อนมีหลอดเดียว เขาดูแล้วว่ามันมืด เลยไปเพิ่มอีกหลอดหนึ่ง เขาบอกมาชัดเจน ก็คือว่าผลของความเพิ่มหลอดไฟอีกหลอดหนึ่ง เขาบอกมาว่าชัดเจน (ครับ)

(เสียงลูกหมาร้อง) ไปที่ไรไต้ยีนแต่เสียงหมา แล้วเมื่อวานนี้เขาก็มาปล่อยตัวหนึ่ง ให้ล่ามโซ่ไว้ที่นั่น นั่นก็ลูกหมากำลังเอามา ต่อไปก็เป็นพ่อหมา ปู่หมา เต็มไปหมด วัดนี้ก็เป็นวัดหมา ต่อจากนั้นก็วัดนี้ปู่หมาไปแล้วละนะ ยัวะยัวะ ๆ มีแต่หมา เพิ่มขึ้นหลายตัวแล้ว ว่าก็ว่าเฉย ๆ เขาคงเห็นความรัก ความเมตตาหมาของเราเขาถึงเอามาให้เรื่อย ๆ ทางนี้ทางหนึ่งขู๋ ทางใจมันไม่ขู๋ ที่นี้เขาก็มาทางใจละซิ ไปที่ไหนยัวะยัวะ มีแต่หมา เห็นเรากะดิกทางปู่บ ๆ มึงจะมาเป็นเสี่ยวกับกูเทรอ โมโหณะ โมโหก็ว่าเฉย ๆ ใจมันก็ไม่โมโหอีกแหละ มันเลยเข้ากันไม่ได้ หมามันก็ด้อมเข้ามาเรื่อย

เมื่อวานนี้ก็เห็นตัวหนึ่ง (เสียงลูกหมาร้อง) นั่นละเห็นใหม่ละ ว้อก ๆ กำลังเล่นแก่งไอ้สองตัวขงไ้ว้นน ตัวใหญ่มันอยู่นี่ เอ้ เวลานี้มันมีหมาสี่ตัวแล้วมึง ไอ้ชาวใหญ่นี้เป็นปู่เขาอีกสองตัวมา เป็นสี่ตัวหรือห้าตัว (ห้าตัวครับ) ตัวเล็ก ๆ มาใหม่ รวมแล้วมันก็ตัวไม่รู้ (ห้าแล้วครับ) ถึงห้าตัวแล้วเทรอ ไม่ใช่เล่นหมาตั้งห้าตัว หมาตั้ง ๕ ตัว ไอ้ฉนวนมันตายแล้วมันเลี้ยงหมา เวลาคนเลิกไปหมดแล้วเรากลับแล้ว ก็มีแต่หมากับไอ้ฉนวนยุ่งกันตลอด จากนั้นแล้วพวกปลาเต็มสระ นี่ก็อยู่ในความดูแลของไอ้ฉนวนเขา ปลาน้อยเมื่อไร สระนั้นก็มาก สระนี้ก็มาก ปลาเต็มไปหมดเลย ตอนเย็นเอาอาหารสำเร็จรูปไปหว่าน เขามากิน โหย มากจริง ๆ เต็มไปหมด หลังไหลมากิน

เขาเอามาตามเวลา พอ ๔ โมงกว่า ๆ เขาจะเริ่มมา คือแต่ก่อน ๕ โมงค่าเราให้อาหาร ทุกวันนี้ ๕ โมงยังวัน เขาก็เลยมาตามเวลา นาฬิกา พอ ๔ โมงกว่า ๆ เขาจะเริ่มมาเอาอาหารให้ แต่สระนี้เราไม่ได้มาดูนะ ก็มีคนดูแลอยู่ไม่ใช่เทรอ สระนี้เราไม่ได้ดู เราคอยดูตั้งแต่สระนั้น เพราะเราอยู่กุฎกับสระนั้นพอดี เราไม่มีธุระไปไหนเราจะคอยสังเกต จวนเวลาคนจะเอาอาหารมาเขาจะมารอเต็ม พอ ๕ โมงหรือ ๕ โมงกว่าก็มา พอหว่านอาหารลงไปนี่เพียบเลย เต็มไปหมด

เวลานี้ตัวเหี้ยเก็บไปหมดแล้วนะ เหี้ยมันมีหลายตัว พวกเหี้ยมากินปลาในสระนี้ เราพยายามจับไปหลายตัวแล้ว เหี้ยตัวใหญ่ก็มี ตัวเล็กมี จับไปเรื่อย ๆ มันเป็นภัยต่อพวกปลา มากทีเดียว

เท่าที่ทราบมาโดยตลอดในระยะนี้ก็คือว่า การเทศน์นี้ออกทางอินเทอร์เน็ตจาก เมืองไทยแล้วก็ออกเมืองนอกทั่วโลก ที่ธรรมของพระพุทธรูปเจ้าที่แสดงให้เห็นน้องชาวพุทธ ทั้งหลายซึ่งอยู่ในที่ทั่ว ๆ ไป ทั้งในเมืองไทยและนอกเมืองไทย เมืองต่าง ๆ ประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐ เป็นต้น มีอยู่หลายจุด ๆ ได้ทราบว่าได้ฟังเทศน์ทางอินเทอร์เน็ตทั่วถึงกันว้างั้น เราจะเรียกว่าคาดคิดก็ได้ เราก็พลอยเบาใจไปด้วย ที่ลูกชาวพุทธเราไปอยู่ที่ไหนก็ไม่ควรที่จะลืมพุทธซึ่งเป็นพ่อใหญ่สุดแดนสมมุติคือพระพุทธรูปเจ้า ได้ฟังเสียงธรรมเสียงธรรมจาก ท่านบ้าง

เพราะธรรมของพระพุทธรูปเจ้านี้เป็นธรรมที่เลิศเลอสุดยอด ไม่มีที่ต้องตีที่ตรงไหน เลย เป็นธรรมที่ออกมาจากความบริสุทธิ์พระทัย ตรัสรู้กิเลสขาดสะบั้นลงไปโดยสิ้นเชิง และธรรมะที่สว่างเจิดจ้าก็ปรากฏขึ้นในพระทัยของพระพุทธรูปเจ้า หลังจากนั้นก็นำธรรม เหล่านี้ออกมาแสดงสอนโลกตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ ธรรมะที่ทรงรสรทรงชาติสด ๆ ร้อน ๆ ก็ไม่เคยจืดจางว่างเปล่าไปไหน นอกจากสัตว์โลกทั้งหลายจะมีจิตใจจืดจางเหินห่าง จากอรรถจากธรรม แล้วใกล้ชิดติดพันกับพินกับไฟคือกิเลสโดยลำดับลำดับ แล้วนำไฟของ กิเลสนี้เข้ามาเผาจิตใจ ก็มีเพียงเท่านั้น สำหรับธรรมไม่จืดจาง แต่กิเลสมันปิดออกให้จิตใจ ใจจางไป รสชาติของกิเลสให้เข้มข้นขึ้นมาเรื่อย ๆ

ถ้ากิเลสเข้มข้นมากที่ตรงไหน ๆ นั้นแหละพินไฟก่อตัวขึ้นที่ตรงนั้น ๆ ยิ่งเราหาเชื้อ มาเสริมไฟเข้าไปด้วยการวิ่งตามกิเลสด้วยแล้ว ก็ยิ่งเพิ่มความเดือดร้อนวุ่นวายขึ้นมาใน หัวใจของคนทุกคนทุกสัตว์ แต่สัตว์เขาไม่มีศาสนาไม่ค่อยจะไปคิดสนใจอะไรกับเขามากนัก ยิ่งกว่าคนเราที่ยิ่งถือพระพุทธรูปศาสนาด้วยแล้ว น่าสนใจ น่าคิดอ่านมาก ควรจะได้พินิจ พิจารณา เวลานี้ธรรมกับใจเราเกี่ยวข้องพัวพันกันให้เกิดรสเกิดชาติคือความสงบร่มเย็น มี การยับยั้งชั่งตัวได้บ้างหรือไม่ หรือปล่อยตัวเตลิดเปิดเปิงตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ ตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตาย มีแต่ความเข้มข้นด้วยกิเลสตัณหาพัวพันจิตใจ เอาไฟกิเลส เผาในโลกมนุษย์นี้แล้ว จิตดวงนี้ไปไหนกิเลสติดตัวไป ก็ตามพัวพันเผาผลาญกันไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งนรกอเวจี มีแต่ไฟของกิเลสทั้งนั้นผลักไสสัตว์โลกให้ไป เพราะความลึมเนื้อลึม ตัวของตัวเองนั้นแหละ เป็นพินเป็นไฟมาเผาตัวเอง

อันนี้เป็นยังไง ตั้งปัญหาถามจิตใจเราดูบ้าง ว่าธรรมะมีรสชาติเผ็ดร้อนตลอดเวลา อกาลิโก แต่เรื่องกิเลสเป็นยังไง นี่ก็เป็นความเผ็ดร้อนเช่นเดียวกัน แต่สัตว์โลกชอบหมุนใจ ไปตามกิเลสเสียมากต่อมาก ธรรมะเลยกลายเป็นธรรมที่จืดชืดภายในจิตใจ ดีไม่ดีไม่ระลึก ถึงธรรมยิ่งกว่ากิเลสในวันหนึ่ง ๆ มักเป็นอย่างนี้มากโดยลำดับ พี่น้องชาวพุทธควรรู้สึกเนื้อ รู้สึกตัว ที่ได้รับความทุกข์ความทรมานกันไม่มีบกมีบาง แต่กับไปไหนกาลใดมาจนกระทั่ง บัดนี้ และจะมีต่อไปอย่างนี้ตลอดไปนั้น เพราะอำนาจแห่งความลุ่มหลงวิ่งตามกิเลส แม้จะ ได้รับความทุกข์ความลำบากขนาดไหนไม่เคยเข็ดหลาบหวาดเสียวต่อกิเลสเลย จึงต้องถูก พัดถูกผัน เผาตัวเองตลอดเวลาทุกภพทุกชาติไป

ในชาตินี้เราเกิดเป็นมนุษย์ เรายังไม่ได้มายินดีในเพียงมนุษย์นี้เท่านั้น เพราะ อะไร เพราะภพมนุษย์นี้ก็มียกเลสครอบงำหัวใจอยู่ เราเป็นคนเป็นหญิงเป็นชาย กิเลสก็บีบ บี้สีไฟให้เกิดความทุกข์ความทรมาน ทำให้จิตใจติดดินไม่ยินดีกับกิเลสที่เผาผลาญจิตใจนี้ อยากรู้จะไปเกิดภพอื่นชาติอื่น จะได้พ้นจากความเดือดร้อนวุ่นวายในภพชาติที่เป็นมนุษย์นี้ไป เสีย อย่างนี้ก็มีความคิดของคนเรา แม้เกิดเป็นมนุษย์ที่มีภพชาติสูงกว่าบรรดาสัตว์ ก็ ยังไม่พอใจในภพชาติเป็นมนุษย์ที่ถูกบีบบี้สีไฟจากกิเลส ยิ่งกระเสือกกระสนอยากไปภพ ชาติอื่น ที่เข้าใจว่าจะดียิ่งกว่านี้ นี่เป็นความคิดของคนมีกิเลสทั่ว ๆ ไป ไม่ยอมรับโทษของ ตัวว่าทำอะไร มันมีสาเหตุมาอยู่แล้ว

ทำอะไรถึงได้เกิดความทุกข์ ทำอะไรถึงได้เกิดความสุข เราไม่ได้พิจารณาถึงสาเหตุ แต่เราก็ถือเอาความทุกข์ความลำบากของตนที่สร้างไว้แล้วแหละเผาผลาญตนเองอยู่ นี่ว่าเป็น ความทุกข์ความลำบาก อยากรู้หนีจากความทุกข์นี้ไปเสีย ไปเกิดเป็นภพอื่นชาติอื่น เราจะได้ ผ่านพ้นอันนี้ไป จะผ่านพ้นไปไหนได้ ก็กรรมดีกรรมชั่วอยู่กับที่ใจของเรา ที่เราว่าอยากไป ภพนั้นภพนี้ มันไม่ได้ไปตามที่เรากำหนดตัวเองด้วยความติดดินหนีจากความทุกข์ในภพนี้ อยากรู้ไปภพหน้าเพียงเท่านั้น มันขึ้นอยู่กับกรรม

กรรมชั่วยังมีอยู่เมื่อไร ไปที่ไหนก็เหมือนกับเขาย้ายนักโทษออกจากเรือนจำนี้ไปสู่ เรือนจำนั้น จากเรือนจำนั้นไปสู่เรือนจำนั้นอยู่นั้นแล ที่จะย้ายนักโทษนี้ให้ขึ้นไปเป็น พลเมืองดี เป็นเจ้าขุนมูลนาย เป็นเจ้าฟ้ามหากษัตริย์ เป็นไปไม่ได้ เพราะฐานะของนักโทษ มันบอกอยู่ในตัวของมัน ถูกย้ายก็ย้ายจากเรือนจำนี้ไปสู่เรือนจำนั้นเพียงเท่านั้น จะให้ย้าย ฐานะสูงขึ้นไปกว่านั้นไม่มีในความเป็นนักโทษ

คนเราที่มีกรรมเป็นของตัวประจำหนักเบาเหมือนกัน อยากรู้จะคิด โยกย้ายตัวเองไปที่ไหนก็มีแต่ความอยาก ๆ เฉย ๆ ความเป็นจริงไม่ได้เป็นไปตาม ต้อง

เป็นไปตามกรรมนี้เท่านั้น จึงให้พากันแก้กรรมที่จิตใจของเราเป็นตัวคิดตัวปรุงเป็นมหาเหตุ คิดได้ทั้งดีทั้งชั่ว เกิดขึ้นจากใจอย่างเดียว ไม่ได้เกิดขึ้นจากดินฟ้าอากาศที่ไหน โลกธาตุนี้กว้างแสนกว้าง มหาเหตุที่คิดดีคิดชั่วขึ้นได้เหมือนอย่างใจของเรา ซึ่งเป็นต้นเหตุแห่งมหาเหตุทั้งหลายที่จะคิดขึ้นมาทั้งดีและชั่ว คิดขึ้นจากใจนี้ทั้งนั้น จึงให้พากันพิจารณาพิจารณาใจของเรา ที่มันกำลังติดดินอยู่นี้ มันจะพาติดดินไปนรกหลุมไหนล่ะ

เราติดดินอยู่นี้ติดดินเพื่อไปนรกโดยหลักธรรมชาติ แต่ความคาดความคิดความดันเดาของเรานี้ อยากจะไปสวรรค์นิพพานพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิง นี่เป็นความคิดลมๆ แล้งๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้ดูตัวจิตของเรา ให้ปรุงแต่งแก้ไขตัดแปลง ชำระล้างจิตใจของเรา นี้ อยาคน้อยให้เสมอกันไปกับที่เราตัดแปลงแก้ไขสถานที่อยู่บ้านเรือน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้อาศัยเขา ไปอยู่ที่ไหนต้องตกต้องต่ง ที่หลับที่นอนหมอนมุ้ง ต้องได้ตกได้แต่งได้ขัดได้ถูได้ชะล้างตลอดไป นี่เป็นเรื่องของร่างกาย แต่มันไม่อยู่เพียงเท่านั้น มันยังอยากเลิศเลอกว่านั้นอีก ให้สดสวยงดงามเลยโลกเลยสงสาร เลยบ้านเมืองเขาไป แต่ละคนๆ ซิงดีซิงเด่นไปกับเรื่องสีเรื่องแสงไป เอาสีนั้นมาแต้มเอาสีนั้นมาทาดีกว่าสวยว่างาม ก็ไปตื่นอยู่กับสี เป็นอารมณ์อยู่กับสีกับแสงนั้นเสีย

ทั้งๆ ที่จิตใจนี้แห่งผากๆ จากอารมณ์อันดีงามที่เป็นที่พึงเป็นพึงตายได้คือธรรม ให้เราแยกเข้ามาอย่างนี้ การตกแต่งภายนอกปรับปรุงแก้ไข การทำมาหาเลี้ยงชีพก็ เอาทำ เพราะธาตุขันธ์มีความจำเป็นทั่วหน้ากัน ใครต้องติดต้องดิน สะอาดสวยหาอยู่หากิน บ้านเรือนก็ต้องมี มีบ้านมีเรือนขึ้นมาแล้วก็ให้อยู่ตามความเหมาะสม อย่าดีดอย่าดีนเกินไป บ้านเรือนสร้างขึ้นสมบูรณ์พูนผลแล้วยังไม่แล้ว ต้องหาอะไรมาตกแต่งให้สวยให้งาม ชัดเกลากันเสียแหลกไปเลยให้สดสวยงดงาม แต่หัวใจมันเป็นไฟสกปรกยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่านมันไม่ดู มันเสียตรงนี้จะชาวพุทธเรา แก้ไขตัดแปลงชำระล้างภายนอกฉันใด ก็ให้แก้ไขตัดแปลงชำระสิ่งไม่ดีทั้งหลายภายในใจตนฉันนั้นเหมือนกัน แล้วเราก็จะอยู่สะดวก บ้านเรือนที่เราตกแต่งไว้เรียบร้อยแล้วเจ้าของก็เย็นใจ มองดูสีดูแสงของบ้านของเรือน ตึกรามบ้านช่องของเรา ห้องหับไหนๆ ดูที่ไหนก็น่าดูน่าชม เราก็ชื่นใจ นี่เรื่องภายนอก เพียงเท่านั้นเราก็เอา เราก็ชื่นใจ

ที่นี้ขอให้ประกอบเรื่องภายใน ดัดแปลงแก้ไขจิตใจของเรา วันนี้มันบกพร่องอะไร มันถึงก่อความเดือดร้อนให้ตัวของเรา ให้มาแก้ไขจิตใจตนที่มันก่อความเดือดร้อนนี้ด้วยธรรม ด้วยสติธรรม ปัญญาธรรม พิจารณาใคร่ครวญ แล้วดัดแปลงแก้ไขในสิ่งที่เห็นว่าไม่ดี ให้เป็นของดีของดีขึ้นมา สถานที่อยู่บ้านเรือนที่เราอาศัยก็ดี เราก็ได้อาศัยเขาเย็นตาเย็น

ใจ มองเข้ามาที่ตัวของเราก็ก็นึกใจอยู่สบายๆ ไปที่ไหนจิตใจมีศีลมีธรรมเป็นเครื่องรักษา อยู่ ชักฟอกทำความสะอาดจิตใจ เฉพาะอย่างยิ่งไปที่ไหนอย่าลืมพุทโธ ธัมโม หรือสังฆโม ติดแนบกับใจ นี่เรียกว่าเราชะล้างจิตใจของเราด้วยอรรถด้วยธรรม เราจะมีดวงใจที่สงบเย็น

ยิ่งได้ชะล้างเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย และผลแห่งการบำเพ็ญของเราได้เด่นชัดขึ้น ภายในจิตใจ กลายเป็นจิตใจที่ดูดีติดกับอรรถกับธรรมด้วยแล้ว อยู่ที่ไหนมีแต่ธรรม บำรุงรักษาจิตใจตลอดเวลา เย็น ใจของเราก็ก็นึก มองดูภายในใจก็เย็น มองออกตาม สถานที่บ้านเรือนที่อยู่ก็อาศัยก็เย็น เมื่อเย็นทั้งสองแล้วถึงกาลเวลาที่จะพลัดพรากจากกัน ไปด้วยกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เอา ปล่อยไป ความสวยงามของบ้านของเรือน วัตถุสิ่งของ เงินทอง บริษัทบริวารนี้ สู้อความสวยงามแห่งศีลแห่งธรรมที่ประดับใจของเราอยู่ตลอดเวลา นี้ไม่ได้

สถานที่เราเปลี่ยนแปลงจะไปภพหน้านั้นก็สวยงามยิ่งกว่าภพนี้ สถานที่นี้ บ้านเรือน หลังนี้ สมบัติเงินทองข้าวของเหล่านี้ บริษัทบริวารเหล่านี้เป็นไหนๆ ถ้าก้าวขึ้นด้วยอรรถด้วยธรรมแล้วจะสูงเรื่อยไป ทุกสิ่งทุกอย่างจะสูงไปตามๆ กัน หอปราสาทราชมณเฑียรก็สูง เครื่องประดับประดาตกแต่งด้วยบุญด้วยกุศลของเราก็ก็นึก ความเย็นใจของเราก็ก็นึกขึ้น โดยลำดับ มันต่างกันอย่างไร ให้ท่านทั้งหลายได้พยายามตกแต่งแก้ไขชำระจิตใจไปพร้อมๆ กันกับการชวนชวาททางโลกทางสงสาร ซึ่งเกี่ยวกับธาตุกับขันธการเป็นอยู่หลับนอนกินอยู่ปุวย จิตใจก็มีความหิวโหยกับอาหารโอชารสคืออรรถคือธรรมเช่นเดียวกัน จึงขอให้จิตใจมีอรรถมีธรรมเป็นเครื่องดูดีแล้วเราจะชุ่มเย็นจิตใจของเรา

ไปโลกไหนก็ไปเถอะคนมีธรรมแล้วไม่มีคำว่าจะอัดอั้นตันใจ ไปที่ไหนเบิกกว้างไปตลอดๆ ไม่เหมือนกันคนสร้างแต่บาปแต่กรรม อยู่ในโลกนี้ก็ติดตัน มีหน้าซ้ำเขายังจับไปขังไว้ในคุกในเรือนจำ ออกจากเรือนจำนักโทษมนุษย์นี้แล้วก็จะไปเป็นนักโทษในเมืองผีอีก สำหรับคนที่สร้างกรรมไว้ กรรมยังไม่สิ้นเมื่อไรไม่พ้นโทษจากกรรมแห่งความเป็นนักโทษที่เขาจับได้อย่างเปิดเผยนี้แล้ว ยังจะเป็นกรรมอันลึกลับในสายตามนุษย์ที่เมืองผีเข้าอีก จนกระทั่งสิ้นบุญสิ้นกรรมเมื่อไรจะค่อยเป็นไปตามกรรมใหม่ที่เข้ามาแทรก ถ้ากรรมใหม่มีความดีงามแล้ว กรรมนี้ก็จะมีขึ้นๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ ให้พากันรับผิดชอบด้วยกันทั้งสอง

ร่างกายมีความรับผิดชอบ สิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย ให้มีความเป็นอยู่ผาสุกเย็นใจ ก็ให้พากันชวนชวาทเท่าที่ควร แต่อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัวมันจะสร้างทุกข์มา

ให้เราอีก ที่นี้ภายในจิตใจก็สั่งสมจิตใจเราด้วยอรรถด้วยธรรม พุทธ ธรรม สงฆ์ ธรรมนี้ เป็นธรรมที่เลิศเลอมาตั้งกับตั้งกลับจากพระพุทธรูปเจ้าตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ ไม่เคยครีเคย ล้าสมัย ให้พากันอบรมให้จิตใจเราได้เต็มอรรถเต็มธรรม อยู่ที่โลกนี้ก็ยังมีที่พึ่ง คือใจมีธรรม เป็นที่ยึดที่เกาะ ตายไปแล้วธรรมกับใจอยู่ด้วยกัน ไปที่ไหนเย็นใจไปหมด

วันนี้ได้พูดแยกเป็นสองภาค ภาคชำระสะสางขนขวายทางด้านวัตถุภายนอก เพื่อ ภายของเราที่เป็นวัตถุด้วยกัน ให้มีความเป็นอยู่ปุวยสะตวกเท่าที่ควร แต่ไม่ให้สะตวกด้วยความฟุ้งเฟ้อ จะกลายเป็นไฟย้อนกลับมาเผาเราอีก ให้อยู่ตามความพอดีพอดี ทางด้าน จิตใจให้ส่งเสริมขึ้นตามโอกาสของเราที่มีช่องว่างเมื่อไรให้สร้างภายในใจ ทั้งสองอย่างนี้ เป็นความจำเป็นเสมอกัน ธาตุขันธ์เป็นความจำเป็นในความเป็นอยู่แห่งชีวิตนี้ จิตใจกับ ธรรมมีความจำเป็นทั้งอยู่ในชีวิตนี้และไปโลกหน้าโลกไหน ๆ เป็นความจำเป็นตลอดสาย จนกระทั่งถึงนิพพาน นี่คือการดำรงสำหรับเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ ให้ท่านทั้งหลายยึด ธรรมเหล่านี้ไว้เป็นคู่เคียงกันไปดังที่กล่าวมานี้

ให้วังเต้นขนขวายชำระสะสาง หามาส่งที่พอเหมาะพอดีกับธาตุกับขันธ์ ความ เป็นอยู่ของเรา และให้วังเต้นขนขวายเพื่ออรรถเพื่อธรรม นำเข้าสู่สถานที่ที่ดีดีที่พึงหวัง เราจะสมหวังทั้งอยู่ในโลกนี้และโลกหน้า วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

นี่เราก็ได้ทราบถึงเรื่องอะไร มันสะกิด ๆ ภายในใจ วันนี้แสบออกมาให้ท่านทั้งหลาย ทราบเสียบ้างว่า คนทั่วแผ่นดินไทยต่างคนต่างอุตสาหะพยายามช่วยชาติบ้านเมืองที่ล่ม จมเห็นต่อหน้าต่อตากันมาได้สามสี่ปีผ่านมานี้ ปิดกันไม่อยู่ เห็นกันทั่วโลกแล้ว แล้วต่างคน ต่างรักชาติตัวเอง ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัววังเต้นขนขวาย แม้แต่พระที่อยู่ในอาวาส ธรรมดาจะไม่ไปสนใจกับเรื่องโลกเรื่องสงสาร ก็ยังได้มาหมุ่นตัวเป็นเกลียวกันกับพี่น้อง ชาวไทยเรา ซึ่งเป็นพ่อเป็นแม่ของพระ เช่นอย่างหลวงตาบัวนี่ก็ไม่เคยคิดเกี่ยวกับเรื่องโลก สงสารที่เป็นอยู่อย่างนี้ ก็ยังได้เข้าตรงกลางแห่งความหมุ่นเวียนของโลกว่าจะให้ล่มจมจน ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องได้อุตสาหะพยายามพาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกาย

แต่ก่อนเราก็ไม่เคยมีทองคำ มีก็มีอยู่ตั้งเต็ม ก็คอยแต่จะกุดจะด้วนไปด้วยความ ไขว่คว้าของบุคคลผู้มีแต่ความโลภ ความกินความกลืน กินบ้านกินเมือง จะเอาให้จับหาย ล่มจมทั้งชาติบ้านเมือง ไม่ให้มีอะไรติดเนื้อติดตัว แม้กระทั่งคลังหลวงก็จะมีเงินติดตัว แล้วต่างคนก็ต่างสกิดลัดกัน และต่างคนต่างขนขวายหาสมบัติทั้งหลายเข้ามาสู่คลังหลวง ของเรา ก็เห็นคุณค่ามาเป็นลำดับ เวลานี้ทองคำก็ได้ ๖ ตันกว่าแล้ว และดอลลาร์ก็ร่วม ๘ ล้านแล้ว สำหรับเงินสดนี้ได้เที่ยวดูตามถนนหนทาง ซึ่งเงินสดนี้กระจายออกไปแสดงสง่า

งามอยู่ในที่ต่างๆ เช่น โรงร่ำโรงเรียน ที่ราชการ และเฉพาะอย่างยิ่งที่โรงพยาบาลเต็มไปหมดจากเงินสดของพวกเขา

นี่เป็นผลแห่งความตะเกียกตะกายของพี่น้องชาวไทย ที่ได้พร้อมหน้าพร้อมตากัน มีความรักชาติ สงวนชาติของตน แล้วชวนชวยหามาจนปรากฏผลเป็นที่พึงพอใจมาโดยลำดับจนกระทั่งบัดนี้ ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๖ ตันกว่าแล้ว ดังที่เรียนให้ทราบเวลานี้ ดอลล่าร์ก็ร่วม ๘ ล้าน เงินสดมองไปที่ไหนมีตั้งแต่ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายที่รักชาติ บริจาคออกไปสำเร็จเป็นรูปร่างขึ้นมา คนทุกข์คนจนได้รับการสงเคราะห์ สถานสงเคราะห์ต่างๆ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล ไม่ทราบก็สืบล้าง ไม่ธรรมดาณะ ก็สืบล้างๆ มากขนาดนั้นแหละจนกระทั่งปานนี้ ก็ไม่ปรากฏพี่น้องชาวไทยคนใดขึ้นมาคัดค้านต้านทานถึงการชวนชวย হাসมบัติเงินทองมาหาคนไทยของตน แต่ก็มีอยู่พียงมาได้ยินเร็วๆ นี้แหละไม่กี่วันมากนัก แต่ทำให้สะอิดใจ เพราะเราเป็นผู้นำด้วยความชอบธรรมด้วย ไม่ปรากฏผิดพลาดประการใด ที่จะทำให้เกิดความมัวหมองหรือบอบช้ำแก่ชาติไทยของเราจากการเป็นผู้นำของเรา

เราก็ภูมิใจในการเป็นผู้นำตลอดมา เงินบาทเงินสตางค์ใดเราไม่เคยเข้ามายึดเป็นของตัวของเราเลย จึงว่าไม่มีกระทั่งเม็ดหินเม็ดทราย พี่น้องบริจาคมาเล็กน้อยเพียงไร เราทุ่มหมดเพื่อประโยชน์แก่ชาติสมกับเรารักชาติ เป็นลูกของชาติไทย แล้วก็สงวนชาติไทยพาพี่น้องทั้งหลายฟื้นขึ้นมา จนกระทั่งได้เห็นเป็นความชื่นอกชื่นใจตลอดมาอยู่ในเวลานี้ แล้วก็มาปรากฏในวงราชการนั้นนะ ได้ยินแต่เขาพูดนะ อันนี้เราพูดตามเสียงเขาพูดมา เราไม่ได้ยินต่อปากต่อคำของผู้พูด มาพูดดำหนิติเตียนว่า การช่วยชาติบ้านเมืองไม่เห็นมีอะไรจำเป็น ว่าอย่างนั้นนะ แล้วสมบัติในคลังหลวงก็ไม่อดไม่ยาก นี่เราได้ฟังมาตั้งแต่นี้ เขาบอกว่ารัฐมนตรีโน้นนะ

มันรัฐมนตรีหน้าไหนมันแหวกขึ้นมาเกิดในเมืองไทย แล้วมาเป็นมหากษัตริย์ต่อชาติไทย รัฐมนตรีคนนี้นั้นเป็นลูกของใคร เราอยากจะถามหาโคตรหาแซ่ของรัฐมนตรีคนนี้นั้นบ้าง ทำไมความคิดอื่นความคิดใดที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง สมมันเป็นลูกของคนไทยแล้ว ทำไมไม่นำมาพูดพอให้เป็นกำลังใจของคนไทยทั้งชาติบ้าง มันเสียไปพูดอะไรถึงเป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติไทย เช่นว่าการช่วยชาติบ้านเมืองไม่เห็นมีอะไรจำเป็น อะไรๆ ก็มีอยู่ นี่เราจำได้เพียงเท่านั้นนะ หลวงตาเวลานี้ความจำไม่ดี ถ้าความจำดีกว่านี้จะพาดมันหมดทั้งโคตรเลย โคตรรัฐมนตรีคนนี้นั้นนะ แต่เราได้ยินอย่างนี้เราก็อึดใจไปอย่างนี้ ถ้าเขาว่าให้เรา เราก็ตอบว่า ก็เขาว่า เราว่าอย่างนั้นเราก้ไปได้สบายใช้ไหม

เพราะฉะนั้นให้ระวังตัวหน่อยนะรัฐมนตรีคนนี้ ถ้าไม่น่าอยู่แล้วให้หนีออกจากเมืองไทย มันคับแคบเมืองไทยเราเหลือประมาณ คับแคบหัวอกของคนชาติไทยที่ต่อสู้ทำพยายามชวนช่วยมาด้วยน้ำพักน้ำแรง เงินอยู่ในกระเป๋าที่อยู่ไม่ได้ ทองคำมีเท่าไรค้นออกมาๆ เข้าสู่คลังหลวงถึงจำนวน ๖ ตันกว่าแล้ว ไอ้คนนี้อีตาคนนี้ เขาว่ารัฐมนตรี ๆ คนนี้มันเก่งมาจากไหน มันได้ทองคำมาสักหนึ่งกิโลโหม มันถึงมาอวดคนไทยทั้งชาติที่เขาหาทองคำมาได้จำนวนตั้ง ๖ ตันกว่านี้ เอาความดีมาอวดชาติไทยทั้งชาติหน่อยนะ

หลวงตาบ๊วจะเป็นผู้ฟังอยู่หัวหน้าพรรคแห่งการช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เอ้า ถ้าหากว่าพูดถูกต้องดีงาม เราจะยกคนทั้งชาติให้ไปกราบไหว้รัฐมนตรีคนนี้ ถ้าหากว่าพูดมาเพื่อขวางบ้านขวางเมืองเพื่อทำลายชาติบ้านเมืองแล้ว รัฐมนตรีคนนี้ให้รีบออกจากเมืองไทย มันหนักเมืองไทย ให้ลงทะเล ครั้นลงทะเลไป เตี้ยระวังปลาฉลามมันจะแย่งกันกิน หรือมันจะเปิดหนักก็ไม่ทราบคนประเภทที่แสบ ปลาฉลามก็ไม่กล้ากิน เขากลัวจะเป็นแบบเดียวกัน เมื่อกินลงไปแล้วมันจะทำปลาฉลามให้แตกแยกจากกัน เหมือนมันทำคนไทยให้แตกให้แยกนี้ละ

พูดแล้วหลวงตาคันฟันนะ คือได้ยินเขามาเล่าให้ฟังหาความจริงอะไรก็ไม่ได้ มันพูดมาแบบนี้เราก็เดาไปแบบนี้เหมือนกัน เข้าใจไหม ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ทั้งตัวที่มันมาพูดเอง เป็นจริงหรือไม่จริงแค่นั้นเราก็จับตัวไม่ได้ เราเอาเรื่องเหล่านี้มาพูด ที่นี้ก็มาจับตัวของเราก็ก็นำไม่ได้ เพราะเราก็ก็นำตัวจริง สุดท้ายมันก็ปลอมตัวด้วยกันละ เอาละวันนี้เอาข้อคิดนี้ไปให้พี่น้องทั้งหลายทราบ แล้วรัฐมนตรีลมๆ แล้งๆ คนนั้นให้ระวังตัวนะ คนไทยทั้งชาติเขามีคุณต่อชาติ เขารู้จักรักชาติบ้านเมือง เขาไม่ได้เป็นเหมือนรัฐมนตรีขี้แตกคนนี้ เข้าใจไหม มันหมิ่นทั้งขี้หมิ่นทั้งตัวของมันฟุ้งทั่วประเทศไทย ให้ระวังตัวให้ดี ระวังทะเลเสียก่อนเดี๋ยวเขาจะเขี่ยลงทะเลก่อนนะ เอาละพอ ที่นี้ให้พร

วันนี้เทศน์เริ่มต้นตั้งแต่ชำระสะสางภายนอกภายใน จากนั้นก็หมุนเข้ามาหาเรื่องรัฐมนตรี (ลงท้ายดูเด็ดหน่อย เขี่ยลงทะเลไปเลย ถ้ารู้ตัวรีบลงทะเลเสียก่อนรัฐมนตรีคนนี้น่าจะโดนเขี่ย) มีเทศน์อย่างนั้นด้วยหรือ ก็เหมือนกันแล้ว เราพูดเฉย ๆ เรายังไม่เขี่ย ถ้าเราเขี่ยแล้วยิ่งหนักกว่านี้ เราพูดเฉย ๆ เรายังไม่เขี่ย มีแต่ให้รีบเตรียมตัว ไปละที่นี้ละ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th